

Notícies

Diumenge 28.09.2014 20:00

Autor/s: **Martí Crespo**

L'estat dels estats sense estat

Crònica del New World Summit, un parlament alternatiu de moviments d'alliberament nacional i social sense veu que es va fer a Brussel·les

 Tweet 11
  +1 0
  Like 20

'New World Summit' és una entitat artística i política que organitza parlaments nòmades i efímers per a donar la veu a moviments polítics i progressistes sense estat que sovint són exclosos de la democràcia. És la millor definició d'aquesta organització nascuda fa dos anys a Amsterdam, perquè la fa el seu fundador i ideòleg, **Jonas Staal**. Després de Berlín (2012), Leiden (Països Baixos, 2012) i Kochi (2013), aquest peculiar parlament alternatiu de moviments d'alliberament nacional i social sense veu va aterrar fa quinze dies a Brussel·les, la ciutat probablement amb més seus parlamentàries del planeta (regió flamenca, federal belga, Parlament Europeu...). Sense cap referència prèvia, però molt encuriós per saber com es veuen des de l'art conflictes com el basc, el kurd, el papuès i el tàmil, del 19 al 21 de setembre vaig participar en el quart experiment parlamentari de Staal, titulat enguany 'L'estat sense estat'.

A l'aeroport de Barcelona, just abans d'agafar l'avió, m'havia trobat casualment un bon amic que quan va saber la meua destinació em va deixar anar, mentre s'afanyava cap a la feina: 'Escolta, si hi ha els balutxis, fixa't que també tenen una estelada, com nosaltres i els del Sudan Meridional!'

Sí, jo sóc de banderes. I per això quan al cap de tres hores em plantava davant el bonic **Teatre Reial Flamenc (KVS)**, la flamant seu durant tres dies del World New Summit, a deu minuts caminant de l'Estació del Nord de Brussel·les, em vaig sorprendre de reconèixer-ne ben poques, de les que engalanaven la façana clàssica: la de l'Azawad ací, la basca allà, la de Papua Occidental més enllà, la del Partit Pirata al mig, l'escolesa a l'altre extrem... i la del Balutxistan, és clar, amb l'estel dins un triangle a l'esquerra.

Bon senyal, vaig pensar, que d'una bona part de la vintena de moviments i col·lectius convidats al quart parlament Sta(t)al a Brussel·les, no en tingués gaire informació. Tota una motivació, d'entrada, per a superar el gran dubte inicial que m'inquietava sobre la necessitat i l'efectivitat de proposar una mirada artística per a examinar lluny del prisma polític lluites d'alliberament nacional i social sovint marcades per la marginalització, l'estigmatització (en forma d'inclusió en les famoses i infames llistes negres d'organitzacions suposadament terroristes), el sofriment i, en no pocs casos, la mort.

Un dubte, val a dir, que es va començar a esvaïr tan bon punt vaig entrar a l'escenari principal del teatre, reconverit en una assemblea càlida i popular, el·líptica i envoltada d'aclaridors i conceptualitzadors plafons gràfics relatius a la vintena de territoris i realitats convidats a agafar el micròfon durant els tres dies següents. El director del KVS, Jan Goossens, ja va deixar entreveure en la presentació mateix els sòlids vincles entre art, política, cultura i societat a través d'una simple repassada a la història de la institució, marcada des de la fundació el 1887 per 'una relació difícil amb l'estat'. Referent essencial del moviment d'emancipació i de reivindicació cultural flamenc a la capital del país, el KVS ha preferit mirar els últims anys endavant, i no pas enrere, per a abraçar la nova realitat de Brussel·les i convertir-se en la punta de llança del discurs cultural més progressista d'una ciutat que ha superat el bilingüisme per a abocar-se al multilingüisme. Una nova Brussel·les, segons Goossens, en certa manera sense estat, tant per l'evaporació creixent de les estructures estatals belgues com per l'arribada constant de noves comunitats lingüístiques i culturals en una ciutat cada vegada menys flamenca i valona i més 'híbrida, multicultural, multilingüe i cosmopolita'.

L'escenari més adequat, doncs, per a debatre durant tres dies l'estat dels estats sense estat. I també el moment més adequat, semblava, per a reflexionar durant tres dies sobre l'estat d'ànim dels estats nació, afectats per una crisi múltiple que resumia Staal amb l'exemple de Bèlgica mateix: una crisi en el pla nacional, amb un moviment independentista flamenc decidit a trencar la federació belga; una crisi supranacional, amb l'augment exponencial de l'antieuropisme dins mateix de la UE; i una de mundial

New World Summit a Brussel·les.

Tots els articles

- **Kurdistan: la lluita solitària per la convivència comunitària** (3-10-2014)
- Martin Gustav Dentlinger: **'La reivindicació dels basters de Namíbia no és ètnica, sinó ètica'** (2-10-2014)
- Entrevista amb Moussa Ag Assarid: **'La solució global i definitiva és la independència de la república de l'Azawad'** (1-10-2014)
- Entrevista amb Mohamoud Abdi Daar: **'Somalilàndia necessita el reconeixement internacional'** (30-9-2014)
- **L'estat dels estats sense estat** (29-9-2014)

Imatges en carrusel

Façana del Teatre Reial Flamenc de Brussel·les.

1/3

Publicitat

Facebook

VilaWeb
M'agrada

A 95.488 persones els agrada VilaWeb.

Complement social de Facebook

exemplificada per les filtracions de Julian Assange i Edward Snowden, reveladores d'uns estats nació incapaçs de preservar la intimitat dels seus ciutadans respecte de l'espionatge global i en massa nord-americà.

El New World Summit, fidel al seu nom, volia encarar totes aquestes crisis aprofitant la mirada creativa i innovadora de l'art i les idees dels moviments progressistes per a crear noves realitats i imaginar un món nou. Actualment crec que l'art és més polític que no la política. L'art encara té un marge per a moure's, un espai lliure d'interessos geopolítics, i per això pot ser una magnífica eina per a repensar l'estat i noves estructures polítiques i organitzatives, deia convençut Staal.

Per a mirar de cercar i compartir aquestes idees trencadores, s'hi van convidar representants de Bildu, del Moviment Nacional d'Alliberament de l'Azawad, de [Women for Independence](#) d'Escòcia, del Congrés Mundial Uigur, dels tàmls de Sri Lanka i dels fronts d'alliberament d'Oròmia i Ogasdènia, que treballen per un estat independent i reclamen que se'ls apliqui el dret de l'autodeterminació i la secessió reconegut a la constitució d'Etiòpia; membres de governs com el de Somalilàndia, un estat independent 'de facto', però sense reconeixement internacional, i militants de moviments com el kurd, el baster de Namíbia i l'ahwaz, àzeri i balutxi de l'Iran, que lluiten per un autogovern o una confederació que respecti la seva identitat i, malauradament, per la seva integritat.

En aquest debat pels límits dels estats i els sense estat, l'equip coordinat per Staal també va invitar-hi representants del Moviment Nacional Democràtic de les Filipines, amb un govern paral·lel al 'reaccionari de Manila' present en setanta-una províncies de les vuitanta-una de l'arxipèlag asiàtic; la fundadora del col·lectiu Women on Waves, Rebecca Gomperts, que facilita el dret de l'avortament a dones de països on és prohibit a través d'intervencions en aigües internacionals o amb l'enviament per correu postal de píndoles interruptores de l'embaràs, i la diputada del Partit Pirata islandès [Birgitta Jónsdóttir](#), que en l'última sessió va erigir-se en defensora del gran espai extraterritorial i encara no del tot controlat pels estats que representa internet.

La necessitat i l'efectivitat del parlament nòmada em va quedar més que demostrada després de tres dies d'intenses sessions i internes sensacions, en què la vintena de moviments sense estat convidats no sols van explicar el seu estat de progrés, sinó també van exposar el seu estat d'ànim més sincer gràcies a la complicitat d'un parlament assembleari i solidari. Ho resumia prou bé la intervenció de l'escocesa Nicole McGarry, tan sols tres dies després de la victòria del no al referèndum sobre la independència d'Escòcia: 'Us asseguro que tenia previst de presentar-me saltant i ballant al mig d'aquesta sala, si hagués guanyat el sí, però després del resultat de dijous passat no sé si podré contenir les llàgrimes', ens va avisar. Però amb els vint minuts d'exposició, centrada a explicar la gran energia generada pel 45% de vot independentista jove, progressista, femení i obrer, va deixar rere seu un aire d'optimisme a la sala i un prec posterior de la diputada poetessa Birgitta Jónsdóttir: 'Sobretot sobretot, si el Regne Unit us traeix i no compleix la promesa de concedir-vos més poder, que és això que farà, torneu a convocar un referèndum!'

 [Tweet](#) 11 [g+](#) 0 [Like](#) 20

Portada [ACN](#) [Lletres](#) [Tecnologia](#) [Gastronomia](#) [Música](#) [Locals](#) [In English](#) [Altres llengües](#) [VilaWeb TV](#) [Canals VW TV](#) [Altres TV](#) [L'Internauta](#) [a l'iTunes](#) [Mail](#)
[Obert](#) [Editorial](#) [Blocs](#) [Opinió contundent](#) [Anàlisi](#) [Cartes creuades](#) [Dels lectors](#) [Portada](#) [Què és?](#) [Apuntar-s'hi](#) [Gestió](#) [Ajut](#) [Blocs](#) [Correu](#) [Revista](#)
[mensual](#) [Contacte](#) [Amb independència](#) [Cetrencada](#) [Inspira](#) [Mètode](#) [Núvol](#) [Tornaveu](#) [Cercle Català de Negocis](#) [Fes ta festa](#) [Veu de Mallorca](#) [Fòrums](#) [a](#)
[Facebook](#) [a Twitter](#) [Xat](#) [Enquestes](#) [Debats](#) [15anys](#) [Capde7mana](#) [Cursos](#) [Diari Escola](#) [EscolesenXarxa](#) [Estudia.cat](#) [Visites redacció](#) [Botiga](#) [Correu](#) [Apps](#)
[Mòbils](#) [Nosaltres.cat](#) [Edicions PDF](#) [Llibre d'Estil](#) [Oratge](#) [Biblioteca](#) [Hemeroteca](#) [Butlletí](#) [Espai Vilaweb](#) [Cursos](#) [La nova redacció](#) [Lloguer espais](#) [Visites](#)
[escoles](#) [Habitatge](#) [Compra/Venda](#) [Feina](#) [Agenda](#) [Serveis](#) [Vehicles](#) [L'Aparador](#) [Catalyol](#) [15 anys](#) [Història](#) [Tu i VilaWeb](#) [Aquell dia](#)

Versió mòbil [Publicitat](#) [Mapa web](#) [Contacte](#) [Qui som](#) [Avis legal](#) [Privacy Policy](#)

Reportatges

Partal, Maresma & Associats, S.L.

Ferlandina 43 08001 Barcelona 93.442.64.39

Produït per gnuineo